

Det pågår en principiellt viktig konflikt i landets hamnar. Efter att arbetsgivarorganisationen Sveriges Hamnar drastiskt eskalerat konflikten med en lockout av arbetstagarna som i praktiken innebär lönesänkning som stridsåtgärd, har Hamnarbetarförbundet varslat om total arbetsnedläggelse från 6 mars.

Hamnarbetarförbundet vill få till stånd ett kollektivavtal med arbetsgivarorganisationen. Ett avtal där förbundet blir fullvärdig part med rätt att förhandla om medlemmarnas villkor lokalt och rätt att välja skyddsombud. Det skulle bli ett så kallat andraavtal, med en sämre rättslig ställning än förstaavtalet som tecknats av Transportarbetarförbundet. Det accepteras av hamnarbetarna, men man vill inte ha ytterligare inskränkningar i sina fackliga rättigheter utöver gällande rättspraxis.

Hamnarbetarförbundet har förvägrats att teckna kollektivavtal i snart fem decennier, sen fackföreningen bildades, I april 2018 blev situationen akut, då arbetsgivarna genomförde en utestängningspolicy som innebär att all samverkan med förbundet drogs tillbaka. Drygt hundra skyddsombud har förlorat sina mandat att verka för säkra arbetsplatser. Man är nu orolig för att fler allvarliga olyckor och i värsta fall dödsfall ska inträffa på kajerna.

Ändå väljer hälften av landets hamnarbetare att fortsätta vara medlemmar i Hamnarbetarförbundet. Det beror på förbundets organisationsmodell, med omfattande medlemsdemokrati. Det är alltid de berörda medlemmarna som bestämmer hur facket ska agera i olika situationer. Det gäller allt från lokala schemaförhandlingar till centrala beslut.

Efter förhandlingar och medling vägrar arbetsgivarorganisationen fortfarande att teckna ett riktigt kollektivavtal. De vill lägga till en bilaga, där fackföreningen avsäger sig möjligheten att delta i förhandlingar om medlemmarnas vardag på arbetsplatserna. Det skulle vara orimligt för vilken fackförening som helst att teckna avtal på de premisserna.

Att ha kollektivavtal med flera fackförbund för samma arbete är inte ovanligt på svensk arbetsmarknad. Tvärtom är det mycket vanligt på tjänstemannasidan, och förekommer även i arbetaryrken. Självklart går det att göra även i hamnarna.

Stuveribranschen behöver samarbete och långsiktig arbetsro. Dit når man inte genom att i praktiken försöka tvinga hälften av landets hamnarbetare att avveckla sin fackliga organisation, utan genom att släppa in den som fullvärdig avtalspart. Hamnarbetarna kräver respekt för rätten att i ett demokratiskt land kunna företrädas av den fackförening de själva valt.

Bidra till Hamnarbetarförbundets konfliktkassa!
Swish 123 132 1959
Bg 177-9750

Följ utvecklingen på www.hamn.nu och på Hamnarbetarförbundets Facebooksida

Det pågår en principiellt viktig konflikt i landets hamnar. Efter att arbetsgivarorganisationen Sveriges Hamnar drastiskt eskalerat konflikten med en lockout av arbetstagarna som i praktiken innebär lönesänkning som stridsåtgärd, har Hamnarbetarförbundet varslat om total arbetsnedläggelse från 6 mars.

Hamnarbetarförbundet vill få till stånd ett kollektivavtal med arbetsgivarorganisationen. Ett avtal där förbundet blir fullvärdig part med rätt att förhandla om medlemmarnas villkor lokalt och rätt att välja skyddsombud. Det skulle bli ett så kallat andraavtal, med en sämre rättslig ställning än förstaavtalet som tecknats av Transportarbetarförbundet. Det accepteras av hamnarbetarna, men man vill inte ha ytterligare inskränkningar i sina fackliga rättigheter utöver gällande rättspraxis.

Hamnarbetarförbundet har förvägrats att teckna kollektivavtal i snart fem decennier, sen fackföreningen bildades, I april 2018 blev situationen akut, då arbetsgivarna genomförde en utestängningspolicy som innebär att all samverkan med förbundet drogs tillbaka. Drygt hundra skyddsombud har förlorat sina mandat att verka för säkra arbetsplatser. Man är nu orolig för att fler allvarliga olyckor och i värsta fall dödsfall ska inträffa på kajerna.

Ändå väljer hälften av landets hamnarbetare att fortsätta vara medlemmar i Hamnarbetarförbundet. Det beror på förbundets organisationsmodell, med omfattande medlemsdemokrati. Det är alltid de berörda medlemmarna som bestämmer hur facket ska agera i olika situationer. Det gäller allt från lokala schemaförhandlingar till centrala beslut.

Efter förhandlingar och medling vägrar arbetsgivarorganisationen fortfarande att teckna ett riktigt kollektivavtal. De vill lägga till en bilaga, där fackföreningen avsäger sig möjligheten att delta i förhandlingar om medlemmarnas vardag på arbetsplatserna. Det skulle vara orimligt för vilken fackförening som helst att teckna avtal på de premisserna.

Att ha kollektivavtal med flera fackförbund för samma arbete är inte ovanligt på svensk arbetsmarknad. Tvärtom är det mycket vanligt på tjänstemannasidan, och förekommer även i arbetaryrken. Självklart går det att göra även i hamnarna.

Stuveribranschen behöver samarbete och långsiktig arbetsro. Dit når man inte genom att i praktiken försöka tvinga hälften av landets hamnarbetare att avveckla sin fackliga organisation, utan genom att släppa in den som fullvärdig avtalspart. Hamnarbetarna kräver respekt för rätten att i ett demokratiskt land kunna företrädas av den fackförening de själva valt.

Bidra till Hamnarbetarförbundets konfliktkassa!
Swish 123 132 1959
Bg 177-9750

Följ utvecklingen på www.hamn.nu och på Hamnarbetarförbundets Facebooksida

